

[Tove Jørgensen]

går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Tastesen (S):

Denne forespørgselsdebat er væsentlig. Den drejer sig om livsvilkårene for de ældre iblandt os. Det er samfundets ansvar, både folketingets og kommunalbestyrelsernes, men det er også det enkelte menneskes ansvar. Det er et spørgsmål om vor holdning til dem af vore pårørende, der hører til blandt de ældre.

Jeg vil takke socialministeren for den udførlige redegørelse for udviklingen af ældreomsorgen i Danmark, vi har fået, samt for de oplysninger, der er givet om den forventede udvikling.

De ældres andel af befolkningen er voksende. Vi har fået at vide, at antallet af personer over 65 år vil vokse med 6 pct. i de næste 5 år, samt at antallet af personer over 85 år vil vokse med 24 pct. i de næste 5 år. Dette kræver, at vi skal være velforberedte på denne udvikling.

De ældre har ret til at være en del af vores pulserende liv. De skal ikke manøvreres ud på et sidespor. De er en del af vort totalmiljø. De skal bruges, og vi skal bruge deres erfaringer. Vor politik på ældreområdet skal derfor afpasses efter en livsrytme, der kan give kvalitet og indhold trods de fysiske svagheder, der vel især gør sig gældende hos de ældre på plejehjemmene.

Jeg kan straks give tilslutning til, at der nedsættes en ældrekommission til belysning af de ændringer, der er påkrævet i vor politik på ældreområdet. Jeg kan gøre det alene af den grund, at jeg allerede selv for en måned siden ved en diskussion i Radiotinget fremsatte den tanke, at regeringen burde overveje at nedsætte en sådan ældrekommission. Det glædede mig derfor i dag at høre, at regeringen har til hensigt at imødekomme dette ønske. I en sådan ældrekommission er det jo helt naturligt at bruge de – dem, det drejer sig om, de ældre over 67 år – selv bliver repræsenteret.

Debatten her bør vel derfor dreje sig om, hvilke problemer ældrekommissionen bør tage op, men også om, hvad der her og nu er påkrævet i anledning af den debat, der er rejst i forbindelse med behandlingen af vore ældre på plejehjemmene.

Generelt tror jeg kritikken af forholdene på plejehjem er overdimensioneret, men kritikken har alligevel sin berettigelse, derved at der sættes fokus på de mørke punkter, der måske trods alt findes. I det store og hele tror jeg de ca. 50.000 ældre, der har ophold på plejehjem, har gode vilkår og får en god og venlig behandling af personalet. Dermed være ikke sagt, at forholdene ikke kan blive bedre, og dermed være heller ikke sagt, at der ikke findes situationer, hvor ældre mennesker udsættes for en nedværdigende behandling.

Den kritik, der er rejst vedrørende tilsynsforholdene, må føre til en skærpet årvågenhed over for de vilkår, der gælder på plejehjemmene. Der må være sikkerhed for, at de ældre altid, når det er påkrævet, får den lægebistand, de har behov for. Selv om det kan forekomme mest rationelt, at en institution har samme læge til alle beboerne, så mener jeg, det rationelle må vige for det menneskelige. I realiteten flytter den ældre jo bare fra én bolig til en anden, og dette bør ikke i sig selv give anledning til lægeskifte.

Social- og sundhedsudvalget har i øvrigt ansvaret for tilsynet efter bistandsloven. Selv om kommunalpolitikkerne såvel som folketingsmedlemmer skal have en føling med det liv, der er omkring os, så må det være en forpligtende opgave for social- og sundhedsforvaltningen at føre det nødvendige tilsyn, både når det gælder kommunens egne institutioner, de selvejende institutioner og de private plejehjem, der endnu er nogle tilbage af.

Herudover bør der oprettes nogle egentlige institutionsnævn – som foreslået af socialministeren – der kan formidle kontakten til tilsynsmyndighederne. Dermed kan man forebygge de kritiske forhold, der har givet anledning til meget af denne debat. Et sådant institutionsnævn bør selvfølgelig som nævnt af socialministeren have repræsentation for beboerne, men også for personalet og de pårørende. Jeg vil gerne spørge socialministeren, om et sådant institutionsnævn er noget, der skal lovfæstes, eller om socialministeren i